

פסק דין נדיר: הבעל חוזר בו מהענקת המתנה, אך ביהמ"ש פסק שלאישה בעלות על מחצית מהבית

שוב בשנת 2011 על אותם תצהירי מתנה, לפיהם הבעל מעניק מחצית מחלקו במגרש במתנה לאישה.

כעבור כחצי שנה, כשהיחסים בין הצדדים עלו על שרטון, הגישה האישה באמצעות עו"ד פרס, תביעות נגד הבעל - תביעת מזונות לילדים, ותביעה רכושית. במסגרת התביעה הרכושית עתרה האישה לפסק דין הצהרתי, שיקבע כי היא בעלת מחצית מזכויות הבעל במגרש, ובבית שנבנה עליו.

לטענת הבעל, הוא רשאי היה לחזור בו מהמתנה שהעניק לאישה, מאחר שהמתנה לא הושלמה - לא נרשמה בלשכת רישום המקרקעין, וכן לאור התנהגותה המחפירה. לדבריו, היא העלילה עליו כי הוא אליס ומסוכן, ואף טענה כי פגע מינית בה. בנוסף, טען הבעל שכל השנים שמרו בני הזוג על הפרדה רכושית מוחלטת, ואף בניית הבית מומנה בעיקר מכספי משכנתא שהוא פרע מחשבונו הפרטי, ובסיוע אמו וחבריו. לטענתו, האישה לא תרמה דבר לבניית הבית ואף לא התעניינה בו.

מנגד טענה עו"ד נאוה פרס, שהבית - בשווי של 5-6 מיליון שקלים, נבנה מכספים משותפים של בני הזוג, ושהאישה הייתה מעורבת בבנייתו. כך, לדבריה, לא לחינם העניק הבעל לאישה מחצית מזכויותיו בבית במתנה. הבעל ויתר בתצהירו על הזכות לחזור בו מהמתנה, וכי לטענותיו על התנהגות מחפירה של האישה - אין כל יסוד.

"מאחר שבית המגורים הוא גולת הכותרת של החיים המשותפים, קיימת כוונת שיתוף ספציפי בבית, ולכן הוא שייך גם לאישה מכוח הדין הכללי, ומכוח העובדה שהצדדים הסכימו ביניהם שהבית משותף, "טוענת עו"ד פרס. לטענת הבעל, מכיוון שהשניים חתמו על

וקיבל תוקף של פסק דין, ובו נקבע, שכל רכוש שיש לצדדים במועד החתימה, או כזה שיתקבל בעתיד במתנה או בירושה על ידי מי מהם, יהיה רכושם המשותף.

ביחס למגרש נקבע, שהוא יישאר בבעלותו הבלעדית של הבעל, ייחשב בכל עת רכושו שלו, ולא ייכלל במסגרת הרכוש המשותף. עוד נקבע, שזכויות הבעל במגרש הן מלאות ומוחלטות, ולא יושפעו מבנייה, מהשבחה, או מכל סיבה שהיא. בנוסף, נקבע כי במקרה של פרידה בין בני הזוג, תהיה האישה זכאית לפיצוי קצוב בסך 25% משווי חלקו של הבעל בקרקע.

כעבור מספר שנים, הבעל חתם על תצהיר לפיו הוא מעניק מחצית מחלקו במגרש לאישה במתנה, ללא תמורה, וללא יכולת לחזור בו. האישה מצדה חתמה על תצהיר לקבלת המתנה. בסמוך לאחר מכן, ביטלו השניים את הסכם הממון ביניהם, והביטול אושר בבית המשפט לענייני משפחה.

לימים בנו בני הזוג על המגרש בית, שנבנה בין השנים 2009-2006 ולצורך בנייתו לקחו הלוואות, בסך כולל של מעל מיליון שקלים, כאשר שניהם רשומים כלווים, ושילמו דמי הווך.

בתחילת 2010 עברו בני הזוג להתגורר בבית עם ילדיהם, והזכויות במחצית המגרש נרשמו על שם הבעל בלשכת רישום המקרקעין. המחצית השנייה נרשמה על שם אחותו. לטענת הבעל, לאחר שהושלמה העברת הזכויות על שמו, הוא ביקש מעורך הדין שלא להמשיך בפעולות הנדרשות לרישום עסקת המתנה בינו לבין אשתו בלשכת רישום המקרקעין. לפיכך, הבעל נותר רשום כבעלים של מחצית המגרש, ואילו האישה לא נרשמה כבעלת זכויות במגרש. למרות זאת, בני הזוג חתמו

פסק דין נדיר ניתן בפרשיה, בה נתבקש ביהמ"ש למשפחה להכריע, האם יש לאישה זכויות בבית הרשום ע"ש הבעל, למרות שהבעל חוזר בו מהענקת הזכויות בבית לאישה. המאבק המשפטי נסב על בית, שנבנה על מגרש שחציו בבעלות הבעל, וחציו בבעלות אחותו. בני הזוג חתמו על הסכם ממון המגדיר את זכויות האישה בבית, אך ביטלו אותו לאחר כ-10 שנות נישואין. עם ביטול הסכם הממון, העניק הבעל לאישה מחצית מזכויותיו בבית, במסגרת תצהיר מתנה. עם השנים בנו בני הזוג את ביתם על המגרש, ונטלו הלוואות, בשווי כולל של למעלה ממיליון שקלים, אך אז עלו יחסיהם על שרטון. האישה הגישה באמצעות עו"ד נאוה פרס, תביעה רכושית נגד הבעל, במסגרתה תבעה מחצית מהזכויות במגרש ובבית שנבנה עליו.

הבעל טען, כי מכיוון שלא השלים את עסקת המתנה בלשכת רישום המקרקעין, ולאור התנהגותה המחפירה של אשתו - שניסתה להרחיק אותו מהבית בטענות על אלימות - אין היא זכאית למחצית מהנכס.

טענתה המרכזית של האישה, הייתה, שבני הזוג השקיעו בבית כספים משותפים, ועל כן ראתה האישה את עצמה כשותף שווה בבעלות בזכויות בבית. בנוסף התחייב הבעל שיעביר לה מחצית מהזכויות בנכס, בכתב. שופט ביהמ"ש למשפחה, פסק שעל סמך העדויות שהובאו בפניו והראיות שהוגשו, קיימת כוונת שיתוף ספציפי בין הצדדים, ומכוח זה זכאית האישה למחצית הזכויות בבית.

טרם נישואי בני הזוג, העבירו הוריו של הבעל לו ולאחותו את זכויותיהם. במגרש במתנה. עם נישואיהם חתמו בני הזוג על הסכם ממון, שאושר